

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

28. De vnione siue coniunctione Ecclesiarum, vel beneficiorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

potestatem conferendi, tantundem temporis habeat, intra quod conferre queat, quantum haberet is, qui iure proprio alioqui conferret? Respondeo, habere: quare si ius conferendi beneficia inferiora ob negligentiam, vel delictum alicuius deuoluitur ad alium, liberam habet potestatem conferendi intra sex menses computandos non à die, quo ad ipsam deuoluitur est ius, sed à die, quo de hoc iure ad se deuoluto certior est factus, Sic Lambertinus, De Iurepar. lib. 2. par. 5. q. 2. ar. 8. ex Ioan. Andr. Paulo, Abbate, Rocho, & alijs, quos ille citat.

Vndecimo queritur, An quando ob negligentiam Patroni Laici in nominando ius liberum instituendi ad Ordinarium deuoluitur, debeat ipse Ordinarius instituere intra quatuor mensium spatium? Ex vna parte videtur id fieri debere, quia intra quatuor menses liberum erat Patrono Laico nominare, sed Ordinarius ad quem est ius deuoluitur, succedit in iure quod Patronus habebat: ergo liberum est ei intra quatuor menses instituere.

Ex altera parte videtur magis cum iure congruere, vt Ordinario sit libera potestas instituendi intra sex menses, quos alioqui habet quilibet Ordinarius ad inferiora beneficia conferenda: quoniam ius mutari solet mutata personæ conditione. Ergo licet Patronus Laicus habeat tantum quatuor menses ad nominandum, Ordinarius iure ad ipsum deuoluto sex habebit instar cæterorum Ordinariorum. Duas in hac re inuenio sententias. Vnam assensentem, Ordinario tantum quatuor menses assignari, quos Laicus patronus habebat: Alteram affirmantem liberum esse Ordinario, intra sex menses instituere & conferre, quos menses cæteri quoque Ordinarii habent. Sic Lambertinus loco citato ex Paulo, Rocho, & Andrea ab eo productis: & hæc mihi placet.

Duodecimo queritur, An quando ius conferendi beneficium ad plures superiores gradatim deuoluitur, eorum quilibet sex menses habeat, intra quos iure ad se deuoluto conferre queat: An vero eos sex menses solus habeat proximus superior, ad quem primo ius est deuoluitum? Respondeo, eorum cuiuslibet sex menses assignari. Sic Lambertinus ex Paulo & alijs loco citato: exempli gratia, quia Episcopus beneficium intra sex menses conferre neglexit, ad Archiepiscopum deuoluitur est ius, cui similiter sex menses assignantur, intra quos conferre possit: quod nisi fecerit, ius ad Primatem, siue Patriarcham deuoluitur, si illi subijcitur, & Primas à die, quo de iure ad se deuoluto certior est factus, habet alios sex menses, intra quos conferre debeat: quo non conferente, ius ad ipsum Papam deuoluitur: qui intra sex menses, vel intra plures, si ipse voluerit, cum non sit iure communi constitutus, libere potest conferre. Hinc fit, vt iure ob negligentiam, vel delictum eorum, quorum est Benef. conferre, ad plures identidem deuoluto, contingere queat, vt Ecclesia ad vnum annum, imo etiam duos suo rectore vel ministro debito destituatur: quo tempore Episcopus si Parochialis sit Ecclesia, vel animarum curæ coniuncta, Clerico idoneo commendare debet ad sex menses semel & iterum, tertio & quarto si opus sit, qui eam tanquam custos, pastor, vel curator administret.

Decimo tertio queritur, An quando quis impetrat Benef. iure deuoluto, declarare debeat modum, quo Benef. vacauit? Respondit Rebus. loco citato, n. 105. debere: alioqui impetratio, tanquam irrita dissoluetur.

Decimo quarto queritur, An quando à Papa vel Archiepiscopo, vel Episcopo iure deuoluto Benef. conceditur, & concessio non valuit ob aliquod impedimentum Canonicum, v.g. quia is, cui est collatum vel irregularitate, vel sententia, & vinc. excommun. obstaculus erat, vel quia legitima ætate, vel natalium origine carebat: ius conferendi redeat ad inferiores Ordinarios, ad quos iure proprio pertinebat? Respondit Ioan. Selua de Benefic. p. 3. q. 3. redire. Imo generatim ait id locum habere: præter quam si Benef. ipso quo Papa semel contulit, reservatur, aut assignatur: tunc enim inferiores Ordinarii conferre neque-

unt, quia de beneficijs iuri Papæ reservatis, vel ipsius auctoritate affectis, statuere iure non possunt, vt inferius dicemus c. 35. q. 1.

Decimo quinto queritur, Quid dicendum sit, quando Episcopus, antequam esset ius deuoluto ad ipsum, iure deuoluto contulit, cum tamen ignorasset se posse alioqui illud proprio iure concedere? Respondit Rebus. loco cit. n. 52. non valere, quia quod noluit, potuit, & quod voluit, implere nequit. cap. Cum super, de offic. delegat. & l. Mul-tum. C. Si quis alteri, vel sibi. Alijs tamen oppositum magis placet: quia si non fecit quod voluit, fecit certe quod potuit.

XVI. queritur, An elapso conferendi tempore, Ordinarius possit conferre purgando moram? Respondeo, minime, quia ipso iure conferendi potestas ad alium deuoluitur: & ideo adeptio beneficij nequaquam iure subsistit, etiam si die proxime sequenti sex menses modo supra explicato in c. 26. q. 10. Ordinarius contulisset Glo. in cap. 2. de concess. præb. Et Card. in Clem. Si de Benef. de præb. Nam quamuis alioqui possit quis moram iure purgare. c. Potuit, de locato, & l. Si post tres, ff. Si quis cautionem. & l. Si insula, ff. de verb. obl. Sed in presenti negotio, mora purgari non potest, quia quando tempus in constit. vel lege certum apponitur, ad rei substantiam & formam pertinere videtur. Authen. Quæ supplicatio. C. de precib. Imperat. offerend. & l. Scire oportet. §. consequentes. ff. De administr. tutelæ. Quæres, An superior, ad quem ius deuoluitur est, inferiori ordinario, qui intra legitimum tempus conferre neglexit, concedere queat plus temporis, quam fuerat lege præscript. v. g. Archiepisc. Episc. iure deuoluto potest beneficium conferre, quia intra sex menses concedendum, minime curauit. Queritur, An Archiepisc. concessa possit Episc. illud conferre post sex menses? Respondit Rebus. loc. cit. n. 30. eum posse, quia non iure proprio confert Episc. sed iure, quod est ad Archiepisc. deuoluto: ius enim suum Archiepiscopus Episc. tribuit.

XVII. queritur, An possit Episcopus iusta ex causa certam temporis metam inferiori ordinario præfigere, intra quam conferre debeat, quum non est iure communi constituta, alioqui nisi contulerit, ad Episcopum collatio pertineat? Respondet etiam Rebus. n. 33. ex Abb. in c. Cum Ecclesia de elect. posse: dummodo tamen terminatio iure præscripto ordinarium inferiori non spoliat. Nam priuilegiū alicui communi iure concessum auferre Episcopus non potest. c. Indultum. de reg. iur. in 6. Quare quod diximus, solum locum habet in his, in quibus nullus est lege certus terminus constitutus.

XVIII. queritur, An cum beneficium superior Antistes iure deuoluto conferre potest, illud cum altero coniungere queat? Hinc quæ. prox. seq. faciamus scire.

CAP. XXVIII.

De vnione, seu coniunctione Ecclesiarum, vel Beneficiorum.

NVllus extat in iure tit. De coniunct. seu vnione ecclesiarum: extat regula Cancellariæ 13. De vnionibus. Genus quoddam beneficia acquirendi vitarum est, cum videlicet beneficio quod quis habet, aliud adiungitur, adijcitur, & coniungitur. Nam etsi Canones prohibent, quominus quis duo plurave beneficia simul possideat, cum tamen vnum alteri connectitur, conceditur vt vtrumque possideri queat. De vnionibus edidit libellum Ioan. Baptistæ Caccialupus, & alium Petrus Perusinus. Egit etiam Rebus. in sua Praxi Benefic. p. 1. tit. de vnion. Benef. & Mandosus in reg. 13. Cancellaria, & in Praxi Signat. Gratia, in verb. Vniones. Tractauit Glof. in c. 1. Ne Sede vacante, & ibidem ceteri: alij vero in cap. Sicut vnire, de excess. Prælator & Clem. 1. de reb. Eccles. non alien. & Clem. Ne in agro. De statu Monachorum.

Primo queritur, Quid sit vnio, siue coniunctio Ecclesiarum

harum, vel Beneficiorum? Respondeo, hoc esse: cum dux Ecclesiarum, vel Beneficia legitima Superioris auctoritate conuectantur in perpetuum, vel ad tempus, ob Ecclesiarum necessitatem, vel utilitatem. *ex c. Sicut vnire De excess. Pralat. & quando fit vnus, Ecclesia in proprietatem conuerti solet. c. Cura de iurepar. Rebus. n. 1.*

Secundo queritur, Quot modis fieri possit Ecclesiarum conuinctio? Hostiensis in *summa tit. Ne Sede vacante aliquid innotetur, vers. quos modis fiat.* quinque modos enumerat: quom Abbas alijque in c. 1. *Ne Sede vacante* sequuntur. Sed *Glo. in c. Et temporis. 16. q. 1. §. 2. Ne Sede vacante*, tres tantum recenset. Primus modus est: cum ita coniungitur Ecclesiarum, vt in vnum quasi corpus minime confundantur, & coalescant, sed vt vna sit superior & principalis, altera vero inferior & subiecta, & propterea ad alteram accedens & ipsi adhaerens: Et tunc in inferiore Vicarius, qui munus & officium obeat, constitui solet. *c. Extirpanda. §. Qui vero. De prab.* Alter modus est, cum dux Ecclesiarum in vnum veluti corpus coalescant, ita vt vna Ecclesia, vnum beneficium, & vnum ministerium, non duo esse, vel dici queant, vt in *summa tit. c. Decimas. 16. q. 1.* Tertius modus est, cum neutra Ecclesia alteri subijcitur, nec ambæ in vnum veluti corpus coguntur, sed suum vitium, & honores gradum retinent: ac propterea idem minister varique praestatur, *c. 1. Ne Sede vacante. §. ca. Et temporis. 16. q. 1. §. c. Monaster. de relig. domib. §. c. Postquam. 16. q. 1.* Cum vero dux Ecclesiarum in vnum veluti corpus colliguntur, Canonici, inquit *Glo. loco supra citato in vna, sunt quoque Canonici in altera. §. vtrig. ius habent Episcopum eligendi, §. negocia communiter exponendi.* At vero huiusmodi conuinctio duobus etiam modis fieri potest. Aut enim ambæ in vnum corpus confunduntur, aut vna alteri accedit & annectitur: & tunc hæc quæ alteri adhaeret, alterius naturam, consuetudines & priuilegia acquirit. *cap. Reuelentes de statu Monach. §. ult.* Quare si exempta Ecclesia alteri quæ non est exempta, coniungitur, libertatem amittit. Et è contrario. Item si Ecclesia secularis Regulari connectitur, fit quoque Regularis. Cum simul autem ita connectuntur, vt vnum veluti corpus efficiant: tunc consuetudines & priuilegia, quæ meliora sunt & humaniora in vna, in altera quoque retinentur. Sicut cum Imperator coniungit actionem bonæ fidei, & stricti iuris, quæ meliora sunt in vna actione, communicantur cum altera. *l. vna. C. De rei uxoria actione.* Et cum alicui Legati & Fideicommissi colligantur, id quod humanius erat in vna, tum in altera retinetur. *l. 2. ad fi. C. Communia de Legatis.* Quando vero tertio modo dux Ecclesiarum coniunguntur, si sint v. g. episcopatus, manent dum tamen episcopus est vtriusque Ecclesiarum: ac propterea si illæ Ecclesie diuersis fuerant Metropolitanis subiectæ, quamuis connectantur, neuter Metropolitanus ius suum amittit. *Hæc Glossa in ca. Nonit ille. Ne Sede vacante. §. c. Et temporis. 16. q. 1.*

Tertio queritur, An aliqua alia sit beneficiorum conuinctio, quæ non sit causa Ecclesiarum, quæ vnire, sed solum gratia Beneficiarum, in quo duo beneficia vniantur: profecto præter Canones & iura introducta est alia, quæ dicitur vnio ad vitam Beneficiarum, quæ vna cum ipso Beneficiario & extinguitur. Hæc tamen non est introducta ob Ecclesiarum necessitatem, vel utilitatem, sed ob priuilegium ipsius Beneficiorum: de qua statim dicemus.

Quarto queritur, Quibus de causis fieri debeat Ecclesiarum, vel Beneficiorum conuinctio? Hostiensis in *summa tit. De relig. domib.* quatuor proponit, sed omnes ad duas potissimum reuocantur. Aut enim euidentis Ecclesiarum necessitas, aut magna utilitas postulat, vt dux Ecclesiarum connectantur. Videlicet, Parochiales Ecclesie admodum vicinæ, & ita tenues redditus habentes, vt duos Parochos commode sustentent, et non possint iure coniunguntur. *c. Et temporis. c. postquam. 19. q. 1.* Similiter si vtraque, vel altera fuerit deuastata bello, vel peste, vel incendio, vel inuadenda. *aqu. c. Decimas. eadem causa. §. quas.*

Quinto queritur, Quæ Beneficia & Ecclesie coniungi

queant? Respondeo, omnes, siue sint Ecclesie Cathedralis, siue Collegiatae, siue Conuentuales, siue Parochiales, siue Regulares, siue Sæculares, siue sine beneficiis, quæ Dignitates vocantur, Personatus, Officia, Canonicatus, Portiones, siue quæcumque alia Beneficia simplicia & inferiora.

Sexto queritur, Quis possit iure communi beneficia coniungere? Respondeo in primis Papam posse vnire beneficia tum maiora, tum minora. *c. Decimas ad finem. §. ca. Et temporis. 16. q. 1.* quia ipse plenam habet in Beneficiis auctoritatem. *c. 2. De prab. in 6. §. Clem. 1. vt litend.* Item conuinctioes Metropolitanatum & Cathedralium Ecclesiarum ad solium Papam spectant iure communi. *c. Ex temporis. 16. q. 1. §. c. Sicut vnire. De excess. Pralat.* solus item Papa coniungere potest primam dignitatem post Pontificalem in Ecclesia Cathedrali, siue Metropolitana, & principalem dignitatem in Ecclesia collegiata, & denique ea beneficia, quæ vocantur Consistorialia, vel quæ Iuri Romani Pontificis referantur, vel quæ eisdem auctoritate affecta esse dicuntur. Porro quæ beneficia consistorialia, quæ reuerentia, quæ affecta appellentur, postea explicabitur.

Episcopus vero iure communi potest ecclesias seu Beneficia intra suam ditionem constituta coniungere. *c. Sicut vnire. De excess. Pralat. §. c. Quod translationem, De off. Legati. Rebus. loc. cit. n. 22.*

Septimo queritur, An Archiepiscopus possit coniungere Ecclesias Episcopis suffraganeis subiectas? Respondeo, minime. *Rebus. loco citato. n. 30.* quia coniungendi potestas est iurisdictionis ordinariæ, quam Archiepiscopus non habet in huiusmodi Ecclesijs, potest tamen Ecclesias, & Beneficia coniungere suæ ditioni subiecta, sicut Episcopus. *c. Sicut vnire de excess. pral.*

Octauo queritur, An Legatus à Latere possit coniungere beneficia posita intra prouinciam ipsi delegatam? Quasi inuenio sententias: quarum vna negat: & est Innocentij, Hostiensis, Federici, Antonij, & aliorum teste *Abb. in c. ult. De confir. vti. vel uniu. §. c. Sicut vnire. De excess. pralat.* eo quod coniungendi facultas soli Episcopo iure communi conceditur. *c. Sicut vnire. De excess. Pral.* Conuinctio item Ecclesiarum est contra ius commune, cum quilibet Ecclesia suum Rectorem debeat habere, *c. Quia non nulli. De Cler. non resid. & quilibet Benef. in sua Ecclesia præfens esse, & cõmorari iure cogatur. c. Conueniens, De Cler. non resid. At Legatus cõmune ius solueret non potest. Præterea, eo ipso quo Legatus duas Ecclesias & beneficia connecteret, iuri & auctoritati Episcopi derogaret: at Legatus hoc facere non potest. *c. ult. De confir. vtili. vel uniu. hæc opinio nunc est, vt ait Andr. Gambinus tract. De offic. Leg. §. c. n. 42.* Affirmat altera opinio, videlicet, posse Legatum ea beneficia coniungere, quæ alioqui posset Episcopus, estque Io. Lignani, Io. And. Imolæ, Abb. comm. Doctor. consensu & vsu recep. Cui fauet ratio. Nam si iam potestatem habet Episcopus, cur non Legatus Pontificius habeat? Et cum in *capite prædicto, constitutus §. c. ult. De confirmat. vtili.* dicitur, Legatum iuri & potestati Episcopi derogare non posse: locum habet non in iure, & potestate conferendi beneficium, quia licet ex ipsa conuinctioe beneficium auferatur Episcopo, ius conferendi Legatus tamen passim conferendo & referendo beneficia, huic Iuri Ordinarij derogat: sed in alijs facultatibus quæ episcopo debentur locum habent, videlicet, quamuis Legatus duas ecclesias coniungat, non auferat episcopo potestatem visitandi, procedendi, corrigendi, excommunicandi in eis, quæ ad illas ecclesias pertinent. *hic Decimis caput vltim. De confirmat. Rebus. loco citato. numer. 26.* Habet igitur Legatus ea potestate ordinaria, qua fungitur in prouincia sibi commissa, facultatem & ius ecclesiarum & beneficia, quæ alioqui posset episcopus, coniungendi.*

Nono queritur, An Sede vacante, Collegium Canonicorum possit vnum beneficium alteri connectere? Respondeo, posse ea connectere beneficia, quæ alicui potest

Episcopus

Episcopus. Sic Lopus, & eo posteriores Ioan. Lignanus, Zabarella, Imol. Clem. 1. 8. Ad hoc de stat. Monach. Caccia-lupus. de unio. Ecclesiarum. ar. 3. n. 19. Petr. Perusinus, De unio. ibid. c. 5. n. 29. Rebuff. loco citato, num. 36. At dices, Collegium non habere potestatem conferendi, ergo nec coniungendi duo beneficia, connectere non potest, nisi vnum conferat ei ecclesie, cui connectit. Respondeo, non sequi, conferre nequit beneficia, quae ad ius & potestatem inferioris ordinarij pertinent, & tamen potest ea coniungere. Item, Beneficium nondum vacans conferri nequit, & tamen potest alteri coniungi, vt statim dicemus. Porremo, non est idem iuris de conferendo, quod de coniungendo: nam conferre, est voluntatis & liberalitatis, at vero coniungere, necessitatis, vel vtilitatis. Non enim conueniuntur ecclesie, nisi quia id necessitas vel vtilitas postulat.

Decimo quaeritur, An Generalis Vicarius episcopi possit beneficia coniungere? Respondeo, minime, nisi speciali Episcopi concessu, vt est constans omnium opinio. quam sequuntur Ferus in tract. de unio. c. 4. ad finem. Rebuff. loco citato, num. 37. Verum roget quispiam, An si speciali episcopi mandato ius habeat conferendi beneficia, eo ipso facultatem habeat etiam coniungendi? Quidam negant, eo quod inferiores episcopo ordinarij habent potestatem conferendi, non tamen coniungendi. Ergo non sequitur, vt Vicarius possit connectere, quia potest conferre. Item, ad coniungendum videtur eligi industria hominis, quae tamen ad conferendum minime requiritur. Sed oppositum alij ita dixerunt, scilicet Vicarium huiusmodi habere id ius & potestatis. Nam si Vicario conceditur facultas conferendi, cum tamen conferre sit voluntatis: multo magis datur potestas coniungendi, cum tamen sit necessitatis. Primum meo iudicio est verius, vt docet Rebuff. in praxi Benef. p. 1. in forma Vicariatus. n. 102.

Vndecimo quaeritur, An Abbates & alij episcopo inferiores ordinarij habeant ius beneficia coniungendi? Communis est omnium opinio, ait Panormitanus in c. Sicus v. n. 6. De excess. Pralat. eos non posse vnire beneficia, quantum habeant ecclesias sibi pleno iure subiectas. Hoc inteligitur, vt idem Auctor explicat, non posse, ea scilicet potestate, qua conferunt ecclesias & Beneficia: nam aliunde, non potest, consuetudine vel praescriptione, vel priuilegio possunt coniungere: eo quod coniungendi, sicut conferendi potestas est iurisdictionis, non ordinis: sed quae in Episcopo sunt potestatis, iurisdictionis, praescribere inferiores ordinarij possunt: nec tamen cum inferiores ordinarij Ecclesias coniungunt, ijs facultatibus quae Episcopo debentur, derogant, videlicet iuri visitandi, curandi, corrigendi, & alia similia faciendi.

Duodecimo quaeritur, Quorumnam consensus requiritur, cum Ecclesie vel Beneficia coniunguntur? Respondeo: cum episcopus coniungit, requiritur consensus Collegij Canonico-um in Ecclesia Cathedrali. Clem. Si vni. De reb. eccles. non alienandis. Et cum ibi dicatur, sine consensu Collegij Episcopus non posse coniungere: hinc efficitur, vt non satis sit Collegij consensum, nisi etiam consensus accedat: qui interuenisse creditur, nisi contrarium appareat. Ale. cons. 219. vol. 6. Quid si Canonici consentire nolent? Tunc si iusta causa subest, vt fiat vnio beneficiorum, compelli queunt, & ipsi inuitis potest etiam fieri, praesertim a Papa; Rebuff. loco citato, Glo. 11. n. 3. Quaes, An sit necessarius solemnis tractatus qui interuenire debeat, cum res ecclesie alienantur? Respondet Rebuff. loco citato, Gloss. 1. minime, tum quia Clementina citata solum Collegij consilium requirit: tum etiam quia hoc idem senserunt Auditores in Rota, Decis. 166. in nouis. Boer. in Decis. Burdgal. n. 345. Item si ecclesia quae alteri coniungitur, est iuripatron. obligata, necessarius est patroni Laici consensus, cum Episc. eam cum altera connectit, c. Suggestum, De iuripatr. c. Monach. 16. q. 7. Rebuff. loco citato, n. 28. & Glo. 11. num. 6. Idem quoque consensus requiritur, cum Legatus

Rom. Pont. contingit c. Cum dil. ibid. De iuripatr. At lecus est, cum Patronus est Ecclesiasticus, huic enim potest Legatus derogare; imo cum Patronus est Laicus non iure fundationis, aedificationis, vel dotationis ecclesie, sed sola consuetudine, vel praescriptione, vel priuilegio, potest, ac soler eius iuri derogare Legatus. Sed quid si patronus vnus sit Laicus ratione fundationis, vel dotat. Ecclesie & alter eodem quoque iure sit Patronus ecclesiasticus: Respondeo, non derogare Legatum ob favorem & gratiam Laici patroni, ne Laici a fundandis, vel dotandis Ecclesijs facile auocentur. Si roges itidem, An Rectoris, siue Parochi adesse debeat consensus, cum Episcopus vniam Ecclesiam alteri subiicit, vel coniungit? Respondeo minime, Clem. citata, Si vni. De reb. Eccles. non alien. Ratio vero eius est, quia cum Ecclesia antequam vacet, alteri coniungitur, iuri Rectoris siue Parochi nihil detrahatur, eo quod coniunctio licet fiat, dum ipse viuic, non sortitur effectum, donec obierit. Et hinc est, vt magna sit differentia inter haec duo: Beneficium conferre & coniungere: nam Benef. non conferretur nisi vacans: at coniungitur etiam, cum non vacat: quoniam si viuic Beneficiario, Benef. conferretur alteri, priuatur Benef. quod habet, at cum Benef. alteri coniungitur, Beneficiarius nullo iure, quod obtinet in Benef. spoliat. Hinc etiam est, vt possint aliquo tempore aliqua Beneficiorum coniunctiones existere, quae nondum sint ad suum effectum perductae: quas, An saltem Rectori, siue Parocho sit coniunctio denuntianda, Respondeo, minime: Rebuff. loc. cit. Gloss. 11. n. 8. quia nihil eius iuri derogatur. Dices: si ei prius coniunctio indicaretur, Benef. suum forte cum alio permutaret, aut gratia & causa alicuius sibi familiaris deponeret, Respondeo, hoc nihil obstat, quia Episcopus suo iure coniungendi quod habet, vtitur. Rebuff. loc. cit. n. 9. Glo. 11. Nec etiam est opus vt plebis siue populi consensus interueniat, quia coniunctio ecclesie nihil ei derogat. Rebuff. loc. cit. Gloss. 11. n. 11. Sed numquid eorum etiam, qui consentire debent, consensus satis est, vt accedat post interuallum temporis in coniunctione antea facta? Respondeo, satis esse, vt ait Rebuff. communem secutus sententiam, loco cit. Glo. 11. n. 20. & 21.

Decimo tertio quaeritur, Quae sit iure praescripta forma beneficiorum coniungendi, qua non seruetur, vno vim non habet. Respondeo, hanc esse: cum Legatus, vel Episcopus Ecclesias coniungit, necesse est, vti ipsa coniunctio: one causa cognoscatur, & exprimat. Rebuff. loco cit. num. 43. Hoc enim interest inter Romanum Pontificum, & alios Ordinarios: quod ille Ecclesias connectit causis non expressis: hi vero coniungere nequeunt, nisi causa necessitatis vel vtilitatis expressa. Clem. vlt. de reb. Eccles. non alien. quamuis nec Papa soleat Ecclesias coniungere, nisi prius Ordinarijs committat, vt de causis cognoscant, & ad ipsum referant. Immo in Francia resse Rebuffo in eodem loco Ecclesiarum coniunctiones, etiam auctoritate Apostolica factae causa non cognita & expressa, minime recipiuntur: & quod supremis Regni cuius irrita iudicantur, non quod Laici de causis ecclesiasticis iure queant cognoscere & iudicare, sed quod tales vniones subreptitiae credantur. Item necesse est, vs coniunctio Ecclesiarum rite fiat ab episcopo, vel Legato, & ij vocentur, quorum consensus debet accedere, vt constat ex Clem. Si vniam; De reb. eccles. non alien. alioqui vnio, vel tanquam irrita censetur, vel saltem dissoluitur. Rebuff. loco citato. Si quaeras, quot & quae sint causae, ob quas duae Ecclesie vniri queunt? Respondeo, duas esse: necessitatem, & vtilitatem. Necessitas est, vt si duae ecclesie redditus ita exiguos habeant, vt ad victum duorum non sufficiant. c. vnio, 10. q. 3. c. Postquam 16. q. 1. Clem. ne in agro, §. ad haec de statu Monach. Item si ecclesia sit ab hostibus deuastata, vel sit suo populo destruita, cap. 2. de relig. domib. Item quando ecclesie vicinae sunt, & commodus regi possint ab vno, quam a duobus. c. Et temporis, 16. q. 1. c. vlt. versic. hostilitatis, 25. q. vlt. Vtilitas est, quando propter tenuitatem fructuum non in

ueniantur idonei, qui in ea seruiant Deol. e. *Exposuisti, Ne Sede vacante.*

Decimo quarto queritur, quæ beneficiorum coniunctiones sint ipso iure irritæ & inanes? Respondeo, in primis eas quæ fiunt, non vocatis ijs quorum intererat, hoc est, qui iure vocari debebant, *ut insinuat in Glossa vna, de reb. Eccle. non alienan. Et colligitur ex regula 21. Cancellaria.* Deinde irritæ quoque sunt ipso iure coniunctiones, quibus inferiores Papa Ordinarij ecclesias connectunt causis non expressis, *ut docet eadem Regula Cancellaria.* Si quæras, An coniunctio facta ex falsa causa, reservata tamen, quod ad cætera pertinet, iuris formula, sit ipso iure irrita? Respondeo, irritam non esse, verum irritam reddendam, *ut recte ait Rebuff. ex communi sententia loco citato Glossa 9.* Si etiam roges quid dicendum, quando ijs quorum interest, vocantur, & suum præstare consensum recusant, tunc ne ecclesiæ licite coniungantur? Respondeo minime: nisi tam evidens esset ecclesiæ necessitas, ut id postularer, *Rebuff. loco citato, Glossa 11. nu. 3.*

Decimo quinto queritur, An episcopus vel Legatus possit coniungere beneficia ad Romanum Pontificem deuoluta ob negligentiam eorum, quorum erat conferre? Respondeo *cum Abbate in c. Sicut vnire, De excess. Prælat. posse, quia ius deuolutum ad Papam, solum dat ei, vt conferat tunc ob negligentiam alterius: non tamen admittit episcopo vel Legato potestatem coniungendi.* Nam etiam si beneficia episcopus coniungat, Papam non impedit, quo minus illa tunc conferat: conferre enim, vt aiunt Iuris Canonici periti, ad titulum beneficij, sed coniungere ad ipsius beneficij proprietatem spectat. Qui proprietatem habet, ius quoque habet ordinandi & statuendi de beneficiis: quod non semper habet is qui confert: nam inferior episcopo ordinarius aliquando confert: non tamen ordinat ecclesiam, aut de ea statuit.

Decimo sexto queritur, An episcopus vel Legatus possit coniungere beneficia iuri & potestati Papæ reservata? Respondeo *ex Abbate, ibidem distinguendo:* Aut Papa ius ea conferendi, ordinandi, & disponendi reservat: & hæc episcopus, aut Legatus conferre non potest: aut solum sibi reservat ius conferendi, non tamen ordinandi & statuendi de eis, & hæc coniungere potest, quia coniunctio nihil impedit ius conferendi.

Decimo septimo queritur, Quæ beneficiorum coniunctiones sint inferioribus Papa ordinarijs iure interdicitæ? Respondeo, eas esse, quibus ecclesiæ coniunguntur ad vitam Beneficiarij: huiusmodi enim coniunctiones introductæ sunt contra, ausaltem præter commune ius. Nam cum iura prohibeant, quo minus quis duo beneficia simul habeat, præsertim ex ijs, quæ ius incompatibilia vocat: introduci cœpit, vt vnus beneficium cum alio coniungeretur ad tempus, videlicet dum quis viueret, ita vt ea coniuncta habere diceretur, cum tamen coniunctio facta sit: solum causa ipsius, vt ea beneficia simul haberet. Deinde, per huiusmodi coniunctiones fit, vt Beneficiarius a sua ecclesia toto vitæ tempore absit. Præterea fit vt Beneficiarius ante legitimam ætatem habeat beneficium, quod alioqui certam in Beneficiario ætatem requirebat. Postremo talis coniunctio beneficiorum nomine tantum coniunctio dicitur, sed re ipsa est iuris relaxatio, & facta quædam reservatio. Quapropter Geminianus in cap. 1. *De relig. domib. in 6. Callidor. decis. 4. tit. de Præb. has beneficiorum coniunctiones ad vitam, tanquam contra Canones inductas, & ecclesijs incommodas improbarunt.* Negari tamen non potest, quin Romani Pontificis auctoritate fieri queant, quia eo ipso quod potest rigorem Canonis laxare, potest vnus beneficium alteri coniungere ad tempus, hoc est, ad vitam eius, in quo coniungitur. Ex quo etiam fit, vt magis Canonibus aduersetur, cum non solum vnus beneficium alteri ad vitam illius conceditur, sed etiam cum duo aut tria cum tertio vel quarto. Præterea in *Concil. Trid. sess. 14. c. 9. De reform. cautum est ne beneficia in vna diocesi posita, coniungantur*

cum beneficijs in altera diocesi: ne item annectantur Monasterijs, Collegijs, vel locis gratia pietatis extructis, in altera diocesi sitis. *Et sess. 23. c. 13. de reform. constituit Concilium, ne ecclesiæ Parochiales, vel curam animarum habentes coniungantur vel annectantur Monasterijs quibuscumque & Abbatijs, vel Dignitatibus, vel Præbendis ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, vel alijs beneficijs simplicibus, vel hospitalibus domib. vel præbendis ecclesiæ Cathed. vel Collegiatæ, vel alijs beneficijs simplicibus, vel hospitalibus domibus, vel sacris Militijs, non tamen verat Concilium, quo minus Parochiales cum alijs Parochialibus, vel curam animarum habentes cum alijs similibus connectantur.* In *Clem. 1. De reb. Ecclesia non alienan.* cautum est, ne episcop. beneficium coniungat, vel annectat suæ, vel Collegij Canoniorum mensæ, etiam ipsius Collegij consensu accedente. Potest tamen, *ut ibi Gloss. annotauit,* Præbendam aliquam cum Dignitate, Personatu, vel Canonatu Cathedralis ecclesiæ, sui collegij consensu coniungere. Quærat quis, An ad erigendam Capellaniam, vel aliud beneficium; seu ad illam augendam, possit episcopus Præbendam aliquam ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ dare? Respondeo *cum Felino in cap. 1. ne Sede vacante,* posse, etiam si illius Præbendæ redditus sint bona communia Canoniorum: dummodo tamen ipsius Collegij consensus accedat. Sic etiam possit vnus Præbendæ redditus, vel bona convertere in vnus fabricæ, etiam Canoniorum consensu. Quærat etiam aliquis, An possit episcopus, vnus Præbendæ proventus convertere non in bona totius Collegij communia, sed in vnus singulorum Canoniorum; Quidam affirmant, ea ratione permoti, quod non idem sit dare singulis Canonibus, quod dare omnibus.

Decimo octavo queritur, An episcopus possit duas ecclesias regulares coniungere? Respondeo, olim episcopos id communi iure potuisse: quia ecclesiæ regulares & canobria in episcopio ditione constituta, ipsi subiecta erant: at vero iure noao cum ecclesiæ regulares sint ab episcoporum potestate exemptæ, eorum auctoritate coniungi nequeunt. Præterea, nec nunc, nec olim cum Monasteria Episcopis subijcerentur, potest, aut poterat episcopus, duas ecclesias regulares diuersæ professionis, regulæ, habitus, & ordinis coniungere. Inde enim fiet, vt vnus ambas præficeret, cum tamen essent diuersæ professionis, & instituti, quod magnum esset incommodum. Vna item ecclesia subijceretur alteri diuersæ professionis regulæ.

Decimo nono queritur, An episcopus ecclesiam secularem sibi subiectam possit monasterio religiosorum, vel alteri loco causa communis pietatis extructo donare? Respondeo, posse, etiam cum illa ecclesia non vacet. *Sic habetur in c. Consultationib. c. c. Pastor. de donationib. Quæres, quo differat donatio, qua vna ecclesia alteri datur à coniunctione, qua vna ecclesia alteri coniungitur, vel annectitur?* Respondeo, *ex Abbate, cap. 1. Suggestum, de iur. Patr.* Cum ecclesia vna alteri donatur, redditus, vel cætera bona ecclesiæ que dantur, conceduntur alteri vt in proprios vsus conuertat. Vt, si vna præbenda Canonibus daretur, vt eius proventus in proprios vsus transferrent. Vel vna ecclesia datur alteri, vt ex redditibus vel bonis ipsius in altera quæ datur, certæ præb. instituantur, siue Beneficiantur, *e. Exposuisti, de præb. vel datur, quia præb. quæ habet ecclesia, conceduntur alteri ad proprios vsus ipsius.* Et quolibet ipso modo episcopus, cum vnam ecclesiam det alteri, eam alienat: ac proinde citra Collegij consensum, id facere nequit: quoniam in alienatione rerum ecclesiæ, consensus Collegij requiritur. Nec item potest donare ecclesiam patronatus iuri subiectam: nam etiam si patronus suum ius nominandi non amittit, eius tamen plurimum interest, ne ecclesiæ bona alienentur, *c. Filij. 16. q. 7.*

Vigesimo queritur, An diuersi effectus ex diuersis Ecclesiarum coniunctionibus oriuntur? Respondeo, ori-

nam velvna ecclesia alteri coniungitur, ita vt ex ea pendat tanquam ex superiori, & principali, & vt vim, conditionem, & naturam suam amittat alterius privilegia consecuta: Aut coniungitur ita, vt ambae aequè principales existant, quavis vni Rectori, & praefecto subiecte. Si primo ecclesia coniungatur alteri, in impetratione fieri mentio debet eius, quae est principalis, cui altera accedit, & ex qua pendet ea quae coniungitur, facta item mentione principalis ecclesiae, non est necesse eam exprimere, quae illi coniungitur. *Glossa. Et ceteri in c. Gratia. de riter. in 6. Ansharanus in c. Accessorium, de reg. iur. in 6. Ro. 1a decis. 319. in Antiquis. Rebuffus in Praxi beneficiorum de vniuers. n. 13. & 14.* Cum vero duae ecclesiae coniunguntur, quae principaliter, oportet vtriusque fieri mentionem, cum eorum alterutra impetratur, eo quod vacante vna vacat similiter & altera. Si item est beneficium simplex, eiusque primo modo Parochialis ecclesia coniungitur, non definit esse simplex beneficium, & Parochialis eo ipso gradum suum, & privilegia amittit.

Vigesimo primo quaeritur, An coniunctio ecclesiarum diffinitur quae? Respondeo, posse, & eisdem de causis, quibus fuerant ecclesiae coniunctae, hoc est, vel ob eundem necessitatem, vel in eam utilitatem ipsarum. Item dicitur potest eorum auctoritate, quorum facta est, vide licet Papae, Legati à l. tere, vel episcopi.

Vigesimo secundo quaeritur, Quidnam Synod. Tridentina statuerit de vniuersis ecclesiarum perpetuis *Sessio 6. cap. 6. & 7. de reformat. & sess. 24. cap. 13. de reformat.* Respondeo, statuisse inter alia, vt vniones perpetuae a quadraginta annis citra factae examinari ab ordinarijs tanquam à sede Apostolica delegatis possint, & quae per surreptionem, vel obreptionem obtentae fuerint, irritae declarantur, illae vero quae à dicto tempore citra concessae, nondum ex toto, vel ex parte consequutae sunt effectum, & quae deinceps ad civilis instantiam fient, nisi eas ex legitimis, aut alias rationabilibus causis eorum loci Ordinatio vocatis quorum interest, verificandis factas fuisse constituerit, per surreptionem obtentae praesumantur: & nisi aliter à sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant. *Hac sessio. 7. cap. 8. vbi illi quadraginta anni computari debent à die quo Concilium Tridentinum à auctoritate Romani Pontificis est promulgatum.* Idem Ordinario quaerenti licentia, ipsi exhiberi, & indicari debent. Cap. 7. eiusdem sessionis dicitur: *Beneficia ecclesiastica curata, quae Cathedralibus, Collegiatis, seu alijs ecclesijs, vel monasterijs, beneficijs, seu Collegijs, aut pijs locis quibusvisque perpetuo unita, & annexa reperuntur, ab Ordinario locorum annis singulis visitentur: qui sollicite providere procurent, ut per idoneos Vicarios etiam perpetuos, nisi Ordinarius pro bono ecclesiarum regimine aliter expedire iudicauerit, ab eis cum tertia parte fructuum, aut maiori, vel minori, arbitrio ipsorum Ordinariorum, portiones, etiam super certa re assignanda, ibidem deputandos, animarum cura laudabiliter exercantur: appellationibus, privilegijs, exemptionibus, etiam cum iudicio deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscumque in praemissis minima suffragantibus.* Hae ibi. Quo fit, vt in huiusmodi vnitis ecclesijs episcopus possit vicarios perpetuos, vel temporales constituere, quorum literatura, vita, & mores, ipsius Episcopi auctoritate examinari, & approbati debent.

CAP. XXIX.

De constitutione Vicarij in Ecclesia communi coniuncta, & de coniunctarum Ecclesiarum dissolutione.

PRIMO quaeritur, An in ecclesia, quae alteri in perpetuum coniungitur atque subijcitur, debeat Vicarius perpetuus institui? Ex c. *Extirpanda. §. Qui vero. de praeben. & cap. 1. eodem titul. in sexto, & cap. 1. de capellis. Monacho. conlat. :* quando vna Ecclesia Parochialis alteri

coniungitur, & ei tanquam principali subijcitur, solet constitui in ea ecclesia Vicarius perpetuus, qui in ea deseruiat: & is qui eam ecclesiam suae coniunctam habet, non potest per seipsum in illa deseruire invito Vicario perpetuo, nisi in coniunctione fuerit clausula apposta, ne in Ecclesia coniuncta Vicarius perpetuus instituat, sed vt per seipsum inseruire queat is, qui beneficium vnium possidet. Quando vero quae Parochiales Ecclesiae aequè principaliter coniunguntur, tunc vnus & idem Parochus in ambabus inseruit, nec in altera Vicarium perpetuum instituire, illo iure compellitur, sed ad tempus; videlicet quando ipse in ea suo munere, & officio fungi non potest. *capit. Et temporis 26. questio 1. & Papa Canonum rigorem laxat, vt Parochus qui duabus Ecclesijs sic coniunctis praesit, bis diebus Dominicis, & festis rem diuinam faciat, in vna semel: & iterum, in altera, ut ait Hostiensis in cap. Consultuisti. de celeb. Missarum.* Quando vero beneficium simplex alteri cuiuslibet coniungitur, in eo Vicarius perpetuus non constituitur, sed tantum quando Ecclesia Parochialis alteri annectitur, & subijcitur. *Glossa in Clem. 1. de officio Vicarii.* Item quando beneficium curam animarum habens annectitur mensae Collegij Canoniorum vel ipsius episcopi, potest in eo Vicarius ad tempus constitui. *Glossa in Clem. 1. de excess. pralat. & Clem. 1. de rescript. & Clem. 1. de supplen. negli. Pralator.* Praeterea debet constitui Vicarius perpetuus, quando Religiosi, vel saeculares Clerici Romani Pontificis concessu habent Prioratus Regulares, quibus inest animarum cura. *Clem. 1. de supplen. negli. Pralato. Clem. Na in agro, & Ceterum, de statu Monacho.* & tunc penes Priorem est cura animarum solum potestare, & habitu, penes Vicarium vero actu, & administratione. *Clem. 1. de officio Vicarii.* & hunc Vicarium perpetuum interdum Prior ipse nominat & offert, Episcopus vero instituit. *Clem. Na in agro, citato. Et Clem. 1. de iur. patronat.* Aliquando vero proprio iure huiusmodi Vicarium episcopus constituit, sine vlla nominatione facta à Priore: aliquando in ipsa fundatione reseruat Priori creati, & constituendi Vicarium: sed tamen recipi non debet, nisi Episcopi approbatione. *C. Ad hoc. de officio Vicarii, & c. Extra, de filijs presbytero.* Vnde cum ecclesia Parochialis alteri subijcitur, solet clausula apponi: *Vt Vicarius perpetuus in ea constituitur: quauis aliquando solet ad id clausula Vt in ea ecclesia praebys: ut deseruire ad tempus, & ad nuncum reuocari queat.*

Secundo quaeritur, An ex fructibus ecclesiae Parochialis, quae alteri annectitur, & subijcitur, reuocari debeat portio idonea ad Vicarium perpetuum in ea instituentem? Respondeo, debere: ad proinde coniunctio semper fieri solet clausula apposta: *Vt ex fructibus Ecclesiae Parochialis alteri subiectae idonea portio assignetur Vicario in ea instituendo, qui ex ea se commode sustentare possit, & Episcopalia iura soluere, & alia onera eidem ecclesiae imposita sustinere: quae portio solet esse tertia vel quarta pars fructuum.* Sed quia episcopi post Concilium Tridentinum in assignanda huiusmodi portione, modum excedebant: Pius Quintus constitutionem edidit sic incipientem: *ad exequendum Praeforales, anno Domini 1567. in qua statuit: vt non maior centum aureorum portio, nec minor quinquaginta assignetur Vicario perpetuo, computatis omnibus certis, & incertis amolimentis, & obventionibus communiter perceptis solis, nisi Vicarius Temporarius solitum sit plus assignari. Idem statuit, vt praedicta portio assignetur sine in quantitate, aliaue quota fructuum, siue in pecunia numerata siue in fundo, aut aliare stabili, cuiuscumque valoris fuerit ecclesiae Parochialis vnita: nisi valor annuus sit minor quinquaginta aureorum: tunc enim loco portione assignentur fructus, & obventiones.*

Tertio quaeritur, Quis debeat huiusmodi Vicarios perpetuos instituire? Respondeo: post Concilium Tridentinum, Pium Quintum in praefata constitutione constituisse, vt praedicti Vicarij perpetui nominentur quidem ab illis qui praesunt ecclesijs, quibus sunt Parochiales subiectae: sed instituatur ab episcopo, vel eius Vicario, & ab

eisdem